

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 86/05
14.07.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Мирјане Грубић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА, чији је пуномоћник АБ адвокат и противника предлагача ББ, чији је пуномоћник БВ адвокат, ради признавања стране судске одлуке, решавајући о жалби противника предлагача изјављеној против решења Округног суда у Суботици Р.бр.5/05 од 9.05.2005. године, у седници одржаној 14.07.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба противника предлагача и потврђује решење Округног суда у Суботици Р.бр.5/05 од 9.05.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Округног суда у Суботици Р.бр.5/05 од 9.05.2005. године признаје се пресуда о разводу брака Општинског суда у Седертељу, бр.Дт.635 од 22.12.1994. године, која је постала правноснажна 12.01.1995.године и којом је разведен брак закључен између ББ и ВВ.

Против овог решења благовремено је изјавио жалбу противник предлагача због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијано решење у смислу члана 372, у вези члана 388. ЗПП-а, те члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, па је нашао да је жалба неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1, 2,5,,7 и 9. ЗПП-а, на коју другостепени суд пази по службеној дужности, а нема ни битних повреда одредаба парничног поступка на које се указује у жалби.

Предлагач је поднео предлог за признање пресуде о разводу брака Општинског суда у Седертељу, бр.ДТ.635 од 22.12.1994. године, која је правноснажна 12.01.1995. године и којом је разведен брак закључен између оца предлагача, сада покојног ВВ и противника предлагача. Из образложења ове пресуде произилази да је ББ 23.03.1994. године, поднела захтев за доношење пресуде о разводу брака између ње и њеног супруга ВВ, да је туженом тужба достављена 28.03.1994. године, да се он о тужбеном захтеву није изјаснио, да је суд странкама оставио рок за размишљање почев од 28.03.1994. године, те да је, након тога, ББ поновила захтев за развод брака, па је ВВ пружена прилика да се изјасни, али да он то није у прописаном року учинио, због чега је суд стао на становиште да су испуњени услови за прихватање захтева ББ. Пресуда садржи клаузулу правноснажности са констатацијом да је ступила на снагу 12.01.1995. године.

По налажењу Врховног суда Србије пресуда која је призната побијаним решењем није у супротности са законима и поретком Државне заједнице Србија и Црна Гора, а испуњени су и остали услови предвиђени чланом 87, чланом 88. и чланом 92. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља. С тога је исправно поступио првостепени суд када је предлог усвојио.

Неосновано се истиче у жалби да у поступку пред судом у Шведској предлагач и њен супруг нису узели учешће, јер им нису уручени позиви ради покушаја миреша, нити су присуствовали расправи о разводу брака. Одредбом члана 88. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља регулисано је да ће домаћи суд одбити признање стране судске одлуке ако поводом приговора лица против кога је та одлука донесена утврди да то лице није могло учествовати у поступку због неправилности у поступку, с тим што ће се нарочито сматрати да лице против кога је донесена страна судска одлука није могло учествовати у поступку зато што му позив, тужба или решење којим је започет поступак није било лично достављено односно што уопште није ни покушано лично, осим ако се на било који начин упустило у расправљање о главној ствари у првостепеном поступку. У конкретном случају, поступак за развод брака започет је од стране противника предлагача, који је, по протеклу остављеног "рока за размишљање" поновио захтев за развод брака, који је, потом, усвојен, а пресуда је постала правноснажна 12.01.1995. године, па је очигледно да је противник предлагача учествовао у поступку пред иностраним судом.

Није основан жалбени навод да се из пресуде, која је призната, не види између којих лица је брак разведен и када је пресуда у Шведској постала правноснажна. Напротив, пресуда донета у Шедертељу 22.12.1994. године, садржи податке о тужили ББ и туженом ВВ (матични бројеви, датуми рођења и адреса боравишта) а на њој постоји и потврда о правноснажности са датумом (12.01.1995. године). При том, у оригиналу извола из матичне књиге умрлих за ВВ, који је преведен са Шведског језика, стоји да је

гем, у оригиналу преводу на мајинско књиго укрљин са БВ, који је преводен са шведског језика, стоји да је његово брачно стање – разведен од 16.01.1995. године.

Како се осталим указивањима подносиоца жалбе не доводи у сумњу правилност и законитост првостепеног решења, на основу члана 387. тачка 2. ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка

СШ